

TÖHNA
2.94

TÖHNÄ 2/1994

JULKAISIJA:

Tapiolan Metsänkävijät ry.

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Laakso

TOIMITUSSIHTEERIT:

Henna Oksanen
Kati Palsanen

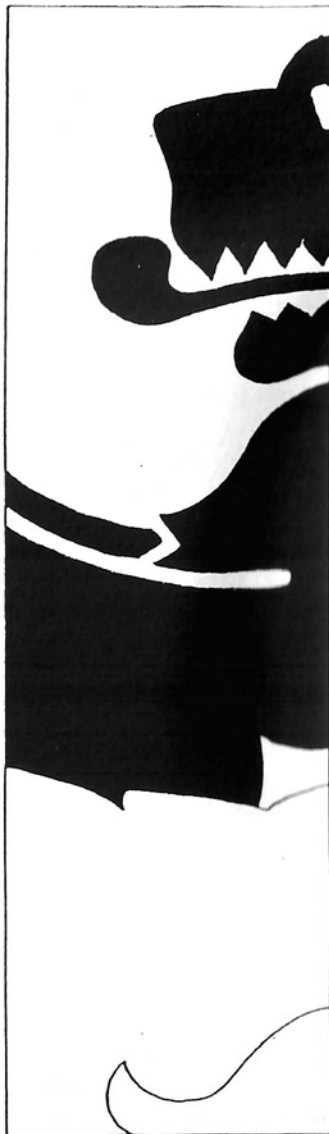
TOIMITUSKUNTA:

Tiia Helomaa
Mona Laine
Johanna Peltola

PAINOPAIKKA:

Monikko, Espoo

Seuraava Töhnä ilmestyy lokakuussa.

JOHTAJUUS JA VASTUU

Johtajana oleminen tarkoittaa sitä, että ottaa vastuun muista ihmisistä ja siitä että asiat tulevat tehtyä niin kuin ne pitäisi tehdä. Liian usein törmää siihen harhakuvaan, että itseään johtajana pitävä henkilö luulee johtajan ei enään tarvitse tehdä mitään ikävää vaan hän vain nakittaa sen muille. Luullaan johtajilla olevan enemmän vapaa-aikaa ja vähemmän pakollista tekemistä kuin esim. vartiolaisilla. Ikävä kyllä asia ei ole näin.

Johtajaksi ei tulla käymällä VJ- tai LJ-kurssi. Kurssit antavat vain perusteet johtajana olemiseen, johtajaksi voi oppia vain omien kokemusten kautta ja johtajuus ansaitaan vain omilla teoilla. Eihän ihmistä joka ei koskaan ole johtanut mitään tai ketään voi sanoa johtajaksi.

Johtajan tärkein ominaisuus on tuntee vastuunsa ja toimia sen mukaan. Esimerkiksi retkenjohtaja on vastuussa retken ohjelmasta ja muista järjestelyistä, siitä että ohjelma toimii ja pysyy aikataulussaan sekä kaikkien osallistujien turvallisuudesta. Tässä hänellä on apunaan muut retkellä olevat johtajat, joille hän voi jakaa tehtäviään, mutta vastuu pysyy edelleen retkenjohtajalla. Tietenkin retkenjohtajan hermojen kannalta on toivottavaa että mukana on muitakin johtajia jotka ymmärtävät olevansa vastuussa heille annetun tehtävän suorittamisesta. Johtajuudesta 95% onkin valvomista että asiat tehdään niin kuin ne on käsketty tehdä. Tällöin on myös helppo varmistua siitä että tehtävä tulee tehdyksi oikein.

Oma esimerkki on johtajalle erittäin tärkeä apuväline. On paljon helpompi saada muut motivoituksi lähtemällä itse mukaan, kuin vain käskää muut liikkeelle ja jäädä itse makuupussiin elbaamaan. Ikävä kyllä aina ei kerkeä joka paikkaan, siksi pitää myös pystyä luottamaan että muut myös tekevät sen mitä heitä on käsketty tekemään. Omalla esimerkillä johtaja myös osoittaa itse osaavansa tehdä antamansa tehtävän, mikä taas nostaa johtajan arvostusta muiden silmissä.

Siinä oli kaikille "johtajille" hieman ajateltavaa kesäksi ja lopuksi vielä kiitos kaikille vartion- ja laumanjohtajille vuoden työstä.

HYVÄÄ KESÄLOMAA

T: FIGU

Jäsenmaksuista

Suomen Partiolaisten lähettämässä lippukunnan jäsenluettelosta kävi ilmi karmaiseva asia, nimittäin se että n. 25 % lippukuntamme jäsenistä ei ole maksanut SP:n jäsenmaksua. Tämä on lippukunnanjohtajan kannalta varsin ikävä asia. Sillä ilman jäsenmaksun sisältämää vakuutusturvaa lippukunta ja sen johtajisto joutuu kohtuuttoman suureen vastuuseen tapaturman sattuessa (jäsenmaksuhan sisältää tapaturma-, matkatavara- ja vastuuvakuutuksen). Tämä tahtoo sanoa sitä, että ilman voimassaolevaa jäsenkorttia ei lippukunnan toimintaan voi eikä saa osallistua. Mikäli SINÄ et ole maksanut vuoden -94 jäsenmaksua ilmoitappa asiasta heti johtajallesi tai suoraan SP:lle (p. 752 2715). Mikäli jäsenmaksun maksamisen esteenä on taloudelliset syyt voi asiasta ilmoittaa LPKJ:lle (Tommi Laakso p. 801 1083), jolloin asian käsittelee lippukunnan hallitus. Tällä tavoin haluamme varmistaa ettei raha ole esteenä partioharrastuksen jatkumiseen ja samalla huolehtia jäsenten turvallisuudesta.

PAIVÄ WILLISSÄ LÄNNESSÄ

Olipa kerran kauquis talvinen pakkaspäivä. 23 TapMelaista sudenpentua ja heidän johtajansa olivat päättäneet viettää tämän upean päivän Nuuksion willissä lännessä.

Sudenpennut eivät osanneet edes aavistaa mitä tulisi päivän aikana tapahtumaan kun heidän vanhempansa toivat aamu kymmeneltä heidät näille jännittäville preerioille. Aamukankeudesta sudarit pääsivät leikkimällä muutaman lihaskuntoa kehittävän leikin. Leikkien aikana retkeläiset samaistuiva intiaaneihin niin paljon, että jokaisen naamalle ilmestyi mitä hurjin sotamaalaus. Nämä hurjat soturit suuntasivatkin seuraavaksi matkansa synkkään ja vaikeakulluiseen ryteikköön. Matkallan he joutuivat kohtaamaan toistaan vaikeampia tehtäviä, joista nämä urhet soturit selviytyivät kuitenkin leikiten.

Tästä koitoksesta uupuneina intiaanit joivat tullientä, joka osoittautui kuitenkin sokerittomaksi. Ensimmäinen päivä intiaaneina ei ole helppoa ja nälkä pääsikin yllättämään, jotenka muuta vaihtoehtoa ei ollut kuin ruveta tekemään ruokaan. Ensimmäinen oli kuitenkin opeteltava käyttämään trangiaa, mutta sehän olikin ihan helppoa.

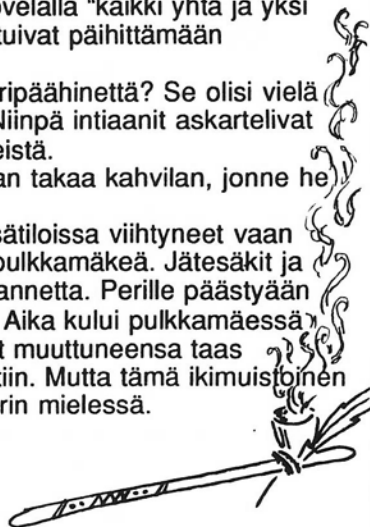
Mahat pullollaan herkku- kanakeittoa olikin hyvä jatkaa koitoksia. Seuraavaksi intiaanit joutuivat kohtaamaan pahimmat vihollisensa: länkkärit! hurja taistelu oli edessä. Mutta ovelalla "kaikki yhtä ja yksi kaikkia vastaan"- taktiikalla intiaanit onnistuivat päihittämään verenhimoiset länkkärit.

Mitäpä olisikaan intiaani ilman inkkaripäähinettä? Se olisi vielä pahempaa kuin joulu ilman Joulupukkia. Niinpä intiaanit askartelivat värikkäät päähineet erottuakseen länkkäreistä.

Yht'äkkiä intiaanit havaitsivat preerian takaa kahvilan, jonne he päättivät poiketa kaakaolle ja pullalle.

Nämä hurjat intiaanit eivät kauaa sisätiloissa viihtyneet vaan suuntasivat kulkunsa kohti suuren suurta pulkkamäkeä. Jätösäkit ja pulkat kainalossa kivuttiin kohti mäen harjannetta. Perille päästyään intiaanit saivat aloittaa hurjan laskemisen. Aika kului pulkkamäessä kuin siivillä ja yht'äkkiä inkkarit huomasivat muuttuneensa taas tavallisiksi partiolaisiksi. Oli aika lähteä kotiin. Mutta tämä ikimuistoinen päivä sailyy varmasti jokaisen pikku-inkkarin mielessä.

THE END

Kati

Vilits Piipolin KOU VEST -kappaleen siivittämänä körötteli TapMelaislauma kohti... (yllätys, yllätys)... Karhunpesän viljelejä preerioita mukanaan nimikoitu pikkulusikka, kynä ja kello vasemmassa kädessä.

Heimopäällikkö Kiljuva Puuma ja muutama poppamies testasivat soveltuvuuttamme intiaanikokelaiksiksi pienellä alkukokeella. Rustailimme vastauksiamme peltihevoson laukatessa kohti määränpäättämme. Peltihevonen jaksoi kuin jaksoikin laukata Karhunpesän oven eteen. Tyhjensimme satulalaukut ja hyvästelimme uskollisen ystävämme. Ennen sisään pääsyä leikimme halonkaatoa, yms. Kössivä Kenguru otti kaikkien kellot haltuunsa. Siirryimme intiaaniaikaan. Lopuksi söimme maittavan iltapalan ja lauloimme vielä pari inkkarilaulua.

...”Missä kaukana on länsi,
intiaanitkin,
pystyttivät tiipiin
maille Siouxin...”

Nukkumaan mennessämme Sahläävä Tiikeri ja Kiljuva Puuma jakoivat meille pussit vaatteitamme varten.
(Epäilyttävää....)

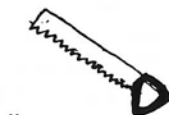
Yö: Heräsimme yleiseen hälinään ja taskulamppujen loisteeseen. Mitä ihmettä oli tekeillä ? YÖKASTE !!! Jokainen pääsi vuorollaan katsomaan esitystä kokelaasta, joka ei halunnut liittyä intiaaniheimoon. Tämän jälkeen seurasi rituaali, jossa meille annettiin inkkarinimet ja juotettiin tulilietä.

Seuraava päivä alkoi mukavasti GO WEST -aamujumpalla. Intiaanikoulutus alkoi heti aamupalan jälkeen. Harjoittelimme ulkona intiaanitaitoja mm. maastoutumista ja puun taakse piiloutumista sekä tamppausta iltaa varten. Sisällä käsityötaitomme joutuivat koetukselle. Valmistimme huikean hienot inkkaripäähineet. Tämän jälkeen seurasi "pisteeltä pisteelle"-ohjelma. Leivoimme maissileipää, harjoittelimme salakieltä, suunnittelimme ja toteutimme sotamaalaukset sekä teimme käsirenkset, jotka saivat valtavan suosion redun aikana. Illalla ryhmät kilpailivat monissa hauskoissa lajeissa, mm. laulujen muistamisessa ja (tietenkin) tamppaamisessa.

Sunnuntaina harhailimme rastiilta toiselle Lopen tuntemattomilla preerioilla. Lopuksi voimiamme koeteltiin Rambo - radalla. Siivoilimme ja pakkailimme ja pian bussi olikin jo kämpän edessä. Rinkat ja TapMelaiset lastattiin sinne ja matka kohti Tapiola Gardenia sai alkaa. Matkan aikana meille jaettiin diplomit ja löytötavaroita, tehtiin käsirenkset ja eniten sulkapisteitä kerännyt vartsulainen palkittiin. Kohta olimmekin jo Tapiolassa ja seikkailu Lopen preerioilla oli takanapäin.

KIRJOITTIVAT: Lusmuileva Leopardi
ja
Körmyilevä Koira

tunnelmia

Kulkuri

sta

16.-17.4.94

klo n.

- 5.15 Herätys tuntuu aikaisesta nukkumaanmenosta huolimatta hyvin epäinhimilliseltä. Ylös on kuitenkin päästävä.
- 6.15 Täydennetään kisajoukkuetta Olarissa.
- 6.45 Koko komppania koolla. Pakkaudutaan jo elämää nähneisiin busseihin.
- 7.20 Ollaan matkalla Hyvinkäälle. Viimeinenkin meistä vaipuu uneen todeten, että ulkona näyttää ikävän harmaalta.
- 8.30 Alkutehtävänä rapumerta, joka valmistuu hyvää vauhtia, vaikka kylmä viima kohmettaa niin sormet kuin varpaatkin. Ylitetään mutainen pelto. Ikävä tunne kun saappaat painavat ∞kg. Juttu alkaa luistaa itse kullakin. Siirrymme "opastetulle luontopolulle" etsimään pisterasteja. "Missäköhän tää oja menee?" "No, me vissiin kävellään siinä just nyt..."
- 12.20 Maaperän happamoitumisen tutkiminen ei oikein sytytä kaiken ekoilun jälkeenkään. Aurinko paistaa pilvettömältä taivaalta ja hartiat ja selkä hikoavat inhottavasti rinkkaa kantaessa.
- 14.05. Paistatellaan päivää kukkulalla ja leikitään Marttakerhoa. Yksi vartion jäsenistä kertoo hauskoja vitsejä kun neula ja lanka eivät häntä oikein kiinnosta. Mukavaa suunnistusta, kävellään highwayta rastiilta toiselle.
- 17.35 Teehetki kullan kallis. Maistellaan, haistellaan ja tunnistetaan. Koemme tehtävän todella mukavaksi.
- 18.15 3/5 ilmapalloista säilyy hengissä ramboradasta.
- 18.55. Torjutaan meteoriittejä lasersäteellä. Huisin jännää. Ompelukerho kokoontuu jälleen. Pyhästä Yrjöstä tuleeikin juutalainen ja lohikäärme muuttuu urbaanisaasteeksi.

- 20.25 Juoksumarssia yörastille (yölämmikolle). Valmis ruoka lämmittää sekä vatsaa, että mieltä.
Yötehtävä-puukko ottaa ja halkeaa, mutta hymy ei silti missään vaiheessa hyydy.
- 2.05 Väsymys alkaa painaa ja yhdessä päätämme, ettei nuotio sytytä metsäpaloa.
- 8.30 Heräämme lähes inhimilliseen aikaan ja ei-niin-inhimilliseen säähän. Sadevaatteilla on käyttöä.
Veikeät muovilinnut odottavat tunnistusta. Tunnistamme kuitenkin vain vesilinnun, sillä muut ovat "tyhmiä rotulintuja"
Rastivälit äärettömän paljon hankalampia kuin edellisenä päivänä. Thank God, löydämme seuraavan rastin.
- 13.30 Äänin 5-0 toteamme karttakoordinaatit vaikeahkoksi ja tylsähköksi tehtäväksi. Paperi sulaa käsiin.
Kerma vatkautuu kuohkeaksi itsetehdyllä vispilällä ja matka jatkuu ramboratamaisella rastivälillä.
- 14.50 Potilas (Saarinen) on tyytyväinen päästessään pois avannosta. Ehdottomasti kiva tehtävä ja opettavainen. Toisilla rinkassa olevat sadehousut pysyvät onneksi kuivana, vaikka olo on muuten hieman kostea.
- 17.38 Helsingissä takaisin. Hyvästely jää lyhyeksi bussin startatessa 17.40 kotiin päin. Mutta vieläkin hymyilyttää.

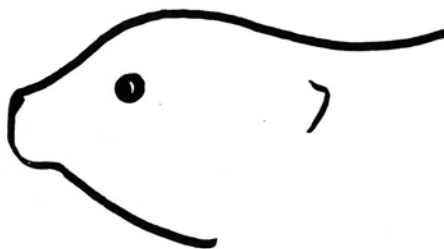
Vartioomme VOITTAJAN ON HELPPO HYMYILLÄ kuului meidän lisäksi 2 x EsMeläinen, 1 x OMSilainen ja yksi EsMeläinen, joka teki oharit

Johanna
Mona

(Tahditiin huomautus:

Äiti saanks mä sitoo sut **CENSORED**..)

PA

Mikko Meronen: eläinrakas ja musikaalinen partiolainen

IM

Panu Korpivaara: Jokeri-hullu, Doomien pelaaja

Michael "Mike" Allen: pelaa jalkapalloa ja on tosi hyvä englannissa

II

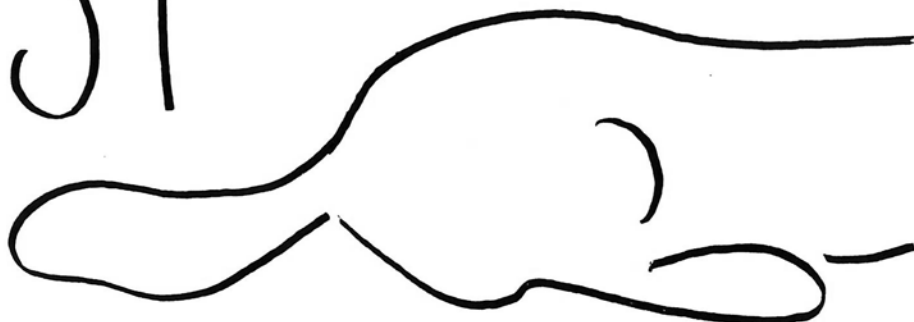
Timo "Timppa" Anttalainen: eläinrakas, Karessuon "pikkuveli"

Lauri Simonen: harrastaa judoa ja tykkää lukemisesta

Ilari Heikkinen: koripalloa pelaava iloinen partiolainen

ST

Tämän upean vartion johtajina toimivat Sini & Lilli

MUMMELIT

Tässä esittäytyvät muallimman parhaat alkuperäiskappale-
vartiolaiset:

Marianne "Laku"
Kekseliäs Laku antaa iloa ja valoa tähänkin aamuyön
hetkeen

Eliisa "Emppu"

Hempeä blondi, jolla on hymy herkässä. Pysyykö penkillä:
JUUEI!

Karoliina "Karkki"
Ryhmän kontkari, vieläkö on villihevosia!

Leena "Limppu"

Uppokala tonkii pohjaa. Kukaan ei luule mitään.

Anu "Arska"

Ryhmän äänekäs sekoboltsi, yhteistyö tussien kanssa
ei suju!

Johanna "Johku"

Uusin tulokas. Ei ole italiaanotar, mahtuuko mukaan -
käyttää Rexonaa.

Elisabeth "Lisbe"

Söpö hymy. Bonzo pieni leikkihauva.

Nina "Nina"

Ei haluaisi olla Svensson. Menee viuhhiin.

Emilia "Emma"

Haa, haa, haa, ideapommi Hyvinkäältä. Syntynyt ja asunut
Espoossa!

Johtajina toimivat valovoimaiset Bleepit:
nypertelijä Nappula & Hessu Hopo

"Meistä kuullaan vielä" EI-EI-EINO GRÖN

JUU-JUU-JUHA FÖHR

(lip lap, lip lap, maan mainio laituri)

KOTIJÄÄTELÖAUTON JÄTSKIT

TENAVALTUUTTI - KNATTESTRUT

PÄÄRYNÄ: Pakkaus esteettisesti epämiellyttävä, ESASSIA??? Pahvivohveli koko hieman kyseenalainen -maistiais-mallinen cocktailpala

MANSIKKA: Pirtelöinen maku ...joulukuusenkoriste

JÄÄHEDELMÄT - SPLITISAR

VADELMA: Söppänät pakkausvärit -lastenkutsuille passelit. Raikas, kesäinen makunautinto

KOLA: RUSKEETA?? hieman epäilyttävä väri, voimakas maku... mutta kola ja vaniljajäätelö yhdessä? JENKKIMAKU!

PÄÄRYNÄ: SMURFFILIMU! tai Mehukatti päärynämehu.

ANANAS: Miellyttävän liioiteltu maku

MUSTIKKA: Käy myös valion mustikkakeitosta, paras yhdistelmä vaniljan kanssa.

-pakkauksissa hämäävä banaani-olio

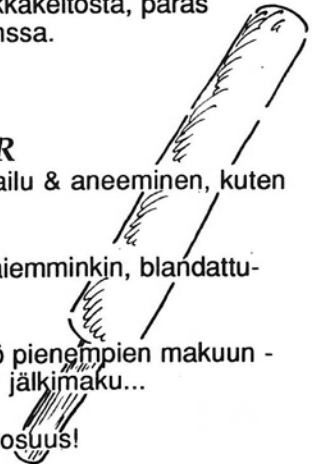
ROKKARIT - KNATTE ROCKISAR

Ei suojaavaa kuorutusta -ulkonäkö hieman hailu & aneeminen, kuten myös pakkaus.

PÄÄRYNÄ: Samaa päärynää kun aiemminkin, blandattu-smurffilimu

TUTTIFRUTTI: YÄK! yleismakea sössö pienempien makuun - hyvin pienien! "karvas" jälkimaku...

MANSIKKA: Trio-jäätelön mansikka osuus!

VANILJA: Hohtavan valkoinen, sairaalamalli -ei sotke pienempienkään vaatteita... YLI-vaniljainen.

FRUTTISAR

Hoikentava pystyraidoitus pakkauksessa, murtuu kivasti suussa.

HEDELMÄCOCTAIL: Cool-nimi, liikaa yritystä pelissä - esanssia ja sokeria ei ole liiemmin säästetty.

MANSIKKA: Vaatii hurjaa mielikuvitusta maistaakseen mansikan.

JÄTSKIVENE

Jättistuutti veneen muodossa, ei se aito ja alkuperäinen... lapsuusmuistot... NYYYH!

TOFFEEJÄÄTELÖVENE - KOLA GLASSBÄT

Tyylikkään ulkokuori, kelluvuus 0 (nolla)... jäljitelmä vanhanajan kunnan jätskiveneistä. Toffeeta?? MISSÄ??

4-TOP - 4-TOP

Venäläiset kuoret -missä mielikuvitus? Ohut kuorrutus.

KOLA: TOFFEETA! -nimi hämää... no joo. Tää ei oikein maistu...

TUMMA SUKLAA: Räsähtelevä ulkokuori... klassinen taloussuklaakuorrutus.

VAALEA SUKLAA: Ovela jälkimaku, blondi-suklaa, marabou-suklaata... ei ole näyntykään fazerin sinistä!

HASSELPÄHKINÄ: JENGIN KING!! pähkinäallergikot varokoot! Yllättävän hyvää.

3-TOFFEE - TRIPPELKOLA

Toisten mielestä "just asiaa!", toisten "puistattaa oikeen!" Pakkaus ankea ja armeijahenkinen.

SUKLAAPUIKKO

No, jo on pelkistetty pakkaus (valkoinen paperi)! -STERIILI, eko-style. Klassinen eskimokuorrutus -kaikkien jäätelöiden äiti! Varma nakkii!

MUSTIKKATUUTTI - BLÅBÄRSTRUT

Tuutin kokoinen, pakkaus veikeä: pyöriteltäessä saattaa aiheuttaa päänsärkyä -kesän maku, tää on hyvää. Toimitus suosittelee nauttimaan kylmänä! Vohveli kartonkia!

SUKLAATUUTTI

Harvinaisen hyvä vohveli -ja iloinen strösselikuorrutus. Jännä sekoitus vaniljan kanssa.

MAXI

Muheva kuorrutus, taas tylsä valkoinen pakkaus. KUNNON KOKO JA KIVA MUOTO ja vitsin hyvää vaniljajädee!!!

91:AN - 91:AN

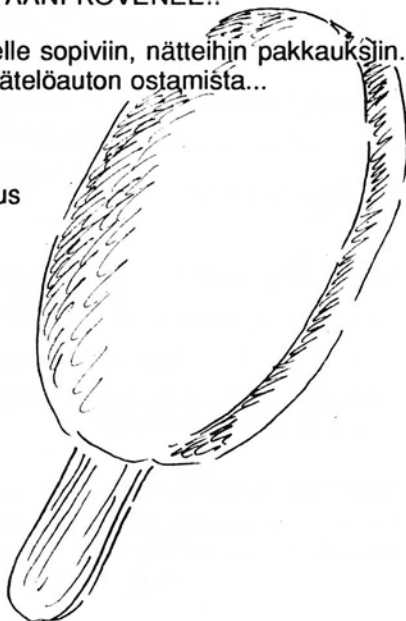
Pakkauksen tyyli ei sovi jäätelön eleganttiin ulkonäköön, kiva raidoitus -meni mykäksi -makeita mantelikrokanteja, mutta mikä maku! Aikuisempi jäde!

HERTTUATTAREN PUNSSI - SUNDBORN PUNSCH

Pakkaus on arvokkaan kuninkaallinen. Liköörikonvehtien jalo maku - tuleeko tästä känniin? Astiaa vaihtamalla saat myös tarjottavaa iltapukujuhliin. Yks punssijäätelö ja ÄÄNI KOVENEE!!

Jäätelöt on pakattu isollekin perheelle sopiviin, nätteihin pakkauksiin. Toimitus suosittelee SÖPÖN leikkijäätelöauton ostamista...

T.toimitus

RAISAREIPPAILU

Salpausselän kisat kutsuivat meidät Lahteen 5.-6.3.94. Niinpä kolme urheaa Raisaa lähti kannustamaan nuorta suomalaista urheilijakaartia matkalla menestyksen kirkkaisiin tähtiin. Lahdessa meidät vastaanotti neljäs urhea Raisa, joka oli järjestänyt meille yöpymisen 5-tähden Kauhaska-hotellissa. Sitten kohti mäkiä... Pirteän ja nuorekkaan ulkoisen olemuksemme ansiosta pääsimme nauttimaan suuresta urheilujuhlasta koululaisluopilla, (mikä lie ikäraja?). Tunnelma oli: WAU! Päivällä huusimme ja taputimme kätemme kipeiksi mäkipotkulle. Raivasimme tietme aivan mäkimontun reunalle ja kilpailijat olivat lähes käsinkosketeltavissa: välillämme oli vain tyly ja kylmä verkkoaita. Smirnovkaan ei varmaan olisi voittanut ilman raisariemua 15 km:n hiihtoa. Illalla oli upea joukkuemäki! Suursuosikkeinamme olivat Japanin, Itävallan ja Suomen joukkueet. Huutojoukkoihimme saimme täydennystä Niemisen Tonista. Valot sammuiivat, musta taivas satoi tähtiä ja Eirikuvan rahat lensivät unohtumattomasti taivaan tuulin.

Loppuilta jammailtiin irlantilais-countryn(?) tahdissa.

"Must on tullu urheiluhullu..."

Ibu & Tuula & Jenni & Heli

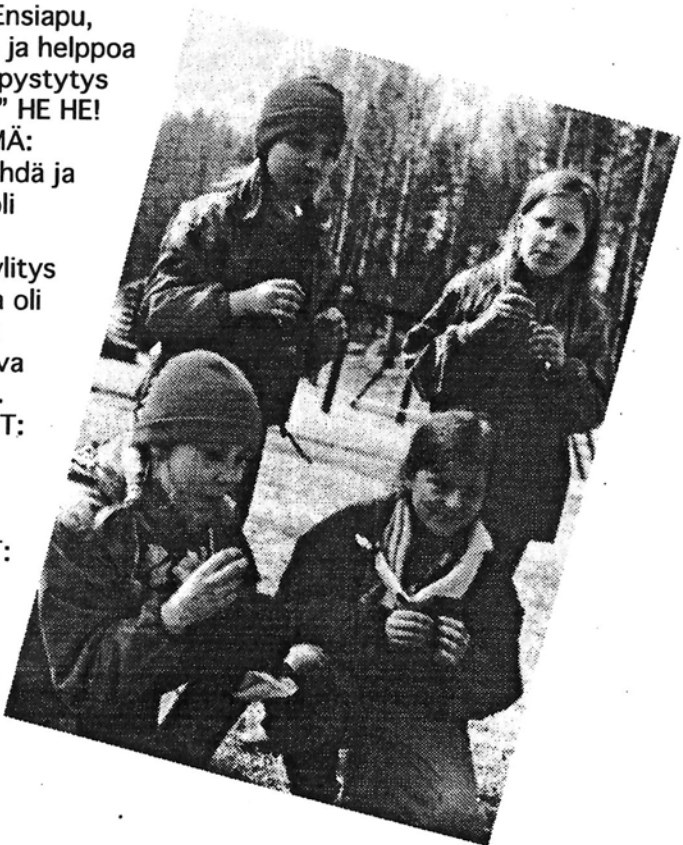

RIIHITYS ja KARHUNKIERROS -94

Uljas toimituksemme haastatteli tällä kertaa Riihityksen jälkeen uupuneita, mutta iloisia vartioita.

MITKÄ OLIVAT KIVOIMPIA RASTEJA?

1. STEREOKUKKUUT: Vika eli lakurasti ja ruokarasti, koska niissä sai syödä! NAM NAM!!!
2. PÄÄSTÄISET: Ensiapu, koska se oli kivaa ja helppoa ja rasti 8, laavun pystytys meni "ongelmitta" HE HE!
3. PARAS A-RYHMÄ: Ruokaa oli kiva tehdä ja laavun pystytys oli hauskaa.
4. ANKAT: Puun ylitys tavaroiden kanssa oli oikein mukavaa ja ruokarastilla oli kiva syödä ja levähtää.
5. THE HAPSIAISET: Syömis ja nopeat rastit olivat kivoimpia!
6. WALTSUTYTÖT: Ruokarasti oli rantouttava ja puun ylitys rasti aika helppo.
7. KOTKAT: Maali maistui hyvältä!!!

MITKÄ OLIVAT HUONOIMPIA RASTEJA?

1. Solmut ja kysymykset!
2. Solmut ovat tyhmiä ja kysymyksiä ei oltu harjoiteltu.
3. Seiska rasti oli huonossa paikassa ja yöllä oli liikaa tehtävää.
4. Narurata, ei saanut levätä ja vielä kaiken lisäksi huono rata. Viimeinen rasti ennen maalia oli tylsä.
5. Solmuista me ei osattu mitään ja kasi rastilla oli huono maasto teltan pystytykselle.
6. Yö-rastin halonkantotelinettä oli "vähän" vaikeee tehdä pimeessä ja väsyneenä!
7. Kysymykset oli TOSI tylsiä ja yö-rasti, koska me ei tykätä puutöistä.

MIKÄ OLI PARAS JUTTU?

1. KUKKUU!
2. Pohjaan palanut tonnikalaunelma.
3. Hyvä sää!
4. Yö-rasti, koska meidän rekka-auto onnistui ihan sikamega hyvin!!!
5. Figua ei tarvittu, selvittiin ilmankin!
6. ???
7. Ei eksytty ja safkaa riitti.

MIKÄ OLI MOTTONNE?

1. KUKKUU!!
2. "Onks vielä pitkä matka..."
3. "Yritä loppuun asti!"
4. "Mirkka ja Retu! Me halutaan levätä!!!"
5. "Ollaan eksymättömiä tokaluokkalaisia!"
6. HENGISSÄ MAALIIN!!!
7. VOITTO!

MILLAISIA TEHTÄVIÄ TOIVOISITTE LISÄÄ?

1. KUKKUU!!!
2. Karkin & rusinoiden syöntikisa.
3. Ei rasittavia!
4. Maalitehtävän eli lakurastin ja puunylityksen tapaisia.
5. Ei liian pitkiä ja sit niitten täytyy olla hauskoja!
6. Viestitys tehtäviä, kuten se lego-rasti.
7. Sellaisia joissa syödään hyvää!

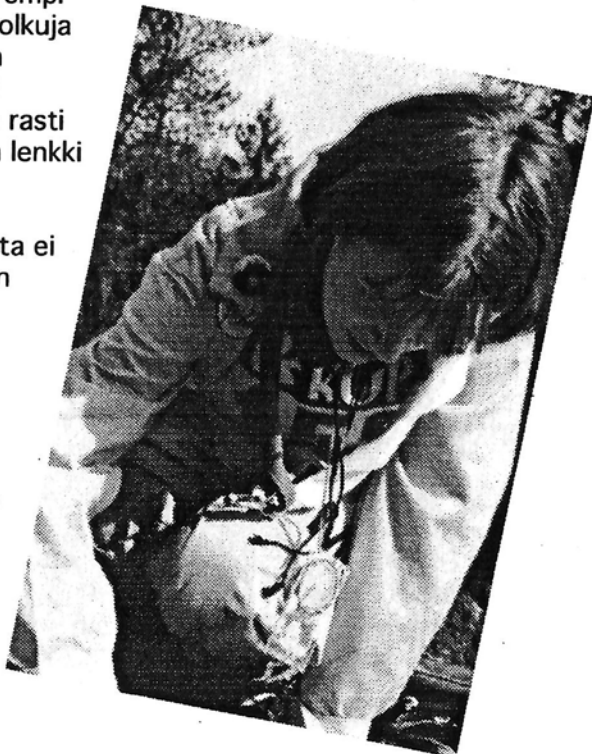
KRITISOIKAA REITTIÄ?

1. Pelle!!!
2. Just suunnilleen sopiva.
3. Ihan hyvä, kokemusta ainakin tuli.
4. Lauantaipäivän reitti oli ihan HIRVEÄ. Onkohan Figu itse kävellyt reittiä rinka selässä???
5. Yksityisalueet olivat hankalissa paikoissa!
6. OK, ei ollut liian vaikee, koska polkuja oli ihan mukavasti.
7. Iisi ku mikä, ei eksytty kertaakaan!

RISUJA JA RUUSUJA, SANA ON VAPAA!

1. Kukkuu, KUKKUU!
2. Liian lyhyt öy, auton tekeminen oli tylsää, mutta yleisesti ottaen rastit olivat kivoja!
3. Välimatkat olivat sopivia, paitsi kakkos ja kolmos väli.
4. Reitit vois olla parempi kuntoisia ja kulkea polkuja pitkin. Maalitehtävän keksijöille aplodeja!!!
5. Ei liian vaikeita yö rasti tehtäviä! Sunnuntain lenkki oli kiva!
6. ???
7. Perinteinen lahjonta ei enää toimi. Enemmän karkkia, vähemmän pisteitä.

Toimitus onnittelee
Waltsutyttöjä
upeasta voitosta!

TAPME

18.9.1994

Karhunpesällä*

klo 11.30 - 15.00

**Juhliin ovat
tervetulleita kaikki
TapMelaiset, entiset ja
nykyiset, perheet ja
ystävät.
Kaikki mukaan!**

Perille voit saapua omalla autolla tai linja-autolla (tilausajo järjestetään Tapiolasta, jos halukkaita ilmaantuu tarpeeksi), pääasia että tulet. Oman auton joudut kylläkin jättämään n. 2,5 km päässä sijaitsevalle pysäköintialueelle. Lisätietoja antavat Kati Palsanen, puh. 4524 813 ja Tammi Laakso, puh. 8011 083.

*Karhunpesä: Lopella oleva TapMen kämpä, n. 80 km Helsingistä.

Peukalaisen retki

6.-8.5. 1994
lopelle

Kun nyt vihdoin, melkein puolen vuoden redutauon jälkeen pakkauduin Katin autoon ja laitoin huivin kaulaani tunsin kutkuttavaa odotusta ja innostusta. Partioretki ja Karhunpesä - niitä olinkin ikävöinyt tuhanteen otteeseen ylioppilaskirjoitusten paineissa.

Automatkamme sujui mainiosti. Älämölötystä ainakin riitti. Ajelimme innoissamme KIRJAUS-liittymän ohikin, kävimme siis kääntymässä Tervakoskella (Missäköhän täällä on se Puuhamaa?)

Kaartaessamme taidokkaasti Karhunpesän pihaan lapsukaiset kompuroidivat tai linkkasivat (peikko)metsästä nilkat yhteensidottuina. Ohjelmassa lienee ollut jokin ramboradan tyyppinen ratkaisu.

Meillä keittäjillä (tai vaihtoehtoisesti henkilökunnalla) alkoi heti karu arki ja raskas raadanta. Lämpimät voileivät valmistuivat kuitenkin kolmen "akan" yhteisellä jouhevasti. Muut viettivät aikaansa iltanodeln merkeissä. Laulua, leikkejä, näytelmä, sekä muuta partiohauskaa!

Lauantai-aamu valkeni kirkkaan aurinkoisena! Vitsit mikä sää! Elämää maukkaampi puurommekin valmistui ajoissa. Voisko päiväs enää ihanammin alkaa? Masut täytettyinä lapset saivat armotta lähteä suunnistamaan. Helle oli melkoinen, eikä reitti ollut niitä lyhimpiä. Matkan varrella tehtiin (ja syötiin) appelsiinirahkaa, vuoltiin puulusikoita ja etsiskeltiin puhelinnumeroita puhelinluettelosta. Meillä koko päivä meni suikalepandan lihoja käristellessä. Onneksi olimme älynneet hyödyntää Karhunpesän pihaa nk. ulkoilmakeittiönä.

Iltapäivällä puolikuolleet pienemme askartelivat äitienpäiväkortteja sekä muovailivat hanhia. Toivottavasti joku muovail Akka Kebnekaiselaisen!

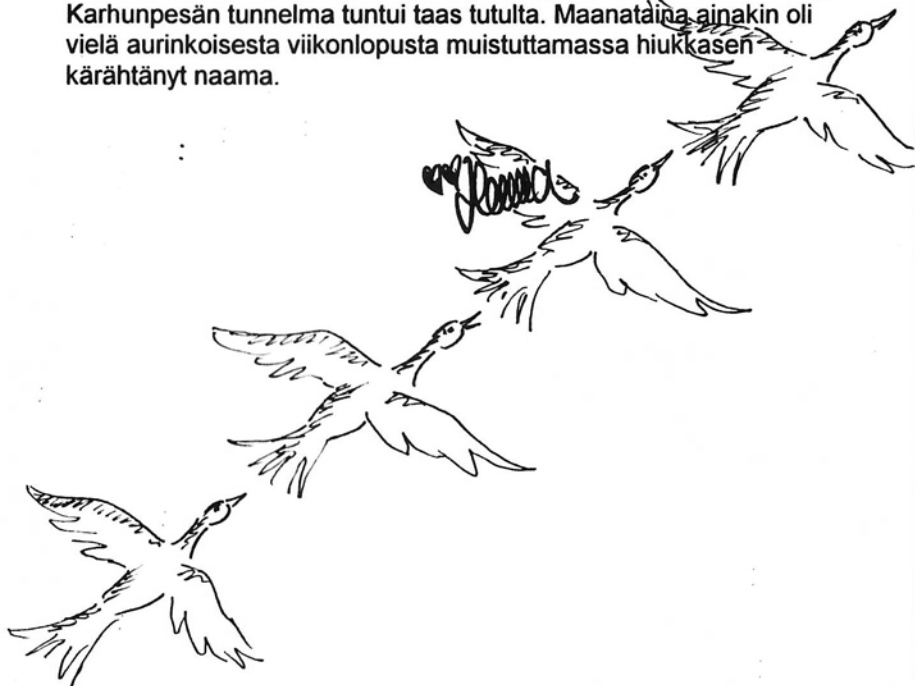
Päivän mittaan suunniteltiin vielä näytelmiä, joita kaikki saivat sitten ihastella iltanotskilla. Lauantai huipentui vielä DISKOON metsän siimeksessä. RIILAITTI oli ehdottomasti illan biisi (ainakin henkilökunnan mielestä). Vihdoin kaikki kömpivät nukkumaan kellon jo lyödessä lähes kaksitoista.

Sunnuntai-aamu oli yhtä ihana kuin lauantaikin. Keittiöhenkilökunta tosin nukkui pommiin. Aikataulu silti pysyi. Aamupäivällä lapsot kiertelivät jonkunlaista aarteensintärataa, tai ainakin askelpareja mittailtiin ahkerasti. Päivää oli mainiota paistatella ja ottaa "arskaa" nurmikolla. Ulkoilmakeittiöllä oli taas käyttöä!

SOK-KE-LO. Tvistin hyppiminen oli hauskaa! Poitsutkin vallon innostuivat tällasista "tyttöjen" leikeistä. Hyppiksellä hypittiin myös kelloa ja muita "kuvioita". Kaikille "pakkojuotettiin" mehua auringonpistoksien välttämiseksi, ja mankassa soi edellisiltaisen diskon kasetti. OOIIAAIAAAIAAAIAAAIAAAOAAA...(Tero toi on kaunista!)

Iltapäivällä vielä laitettiin paikat kuntoon yhteisvoimin. Tyynyt tampattiin ja lattiat lakaistiin. Aikaa jäi vielä ennen bussin tuloa, ja se kulutettiin nuotion äärellä istuskellen.

Partioon "palaaminen" tuntui hyvältä. Kaikkia oli kiva nähdä, ja Karhunpesän tunnelma tuntui taas tutulta. Maanataina ainakin oli vielä aurinkoisesta viikonlopusta muistuttamassa hiukkaseen kärehtänyt naama.

Luokitellut ilmoitukset

Leikkikaveriii...	Sylintäydeltä onnea uusille ylioppilaille: HENNALLE, TUALLE ja ANTTI Ä:lle !
-Jos mä olisi hylje, mä olisin viisas hylje.	Onnittelut Mannerheiminsolkien saajille! JUKKA SARPILA (1.luokka) MATTI YLINEN (2.luokka)
-Mä olisin ainakin syvänmerenkala, koska silloin vois kuunnella radioo!	
Onks kaikki okei!	Karhunpesällä kasvaa hieno koivukuja...
OOKKEI!	...vaikka Kaisu ei saanutkaan tulppaneja!
"Haluatko liittyä tähän ... kansaan?"	Matti Matti Anu!
Possu ja kärpäneen...	MATTI MATTI ANU!!
Tää juttuhan ihan -:stä	Matti mä tiedän et sä oot siellä!!!
...erittäin hyvin sanottu!	Onks Tero ja ne tulleet jo teidän rastille?
TOSSI KOHTELIASTA!!	NNNNIIILS HHHOLGERSSOOOON...
Hei, henkilökunta, MEHUA!	Pitäkää hauskaa Jeturkastilla!
SOK-KE-LO...	Rentoudu Tua kunnolla ennen leirille lähtöä!
Ree laitti on in!	-Arvaa mitä? -No? -Mä en oo kertonut tätä vielä kenellekkään, mut mä näin eilen Retun ja Teron käsikädessä Heksalla. -VAAU!!!
Do The Hype!	
Kiitokset kaikille, jotka ahkerasti jaksoitte myydä pieniä puita!	
Mikäs tempaus seuraavaksi keksitään...	
SIIS...	JIPPI!!! Maria ja Antti I. tulevat kesällä takaisin koti-Suomeen!

Syy, minkä takia Antti Karessuo kulkee silmä mustana ja jalat verillä: väkivaltainen tyttöystävä.	Ensi syksynä aloittaa toimintansa kaksi uutta tyttö-vartiota ja kolme poika-vartiota.
...kaikkea sitä kestääkin rakkauden tähden!!	Laumat jatkavat toimintaansa entiseentapaan.
Yksimielisellä päätöksellä Ville on valittu Töhnän viralliseksi kansikuvapojaksi!	...tosin uusien johtajien voimin.
Onnittelut kihlaparille! MAKKE ♥ HELI	Kamppä on tarkoitus saada valmiiksi syksyksi!
Ensi syksynä on luvassa jotain uutta TapMe hauskaa: OMAT LIPPIKSET!!!	...talkootyövoima ei olisi pahitteeksi!
Hanski on muuttanut!	Lippukunnan johtajat ja vaeltajat lähtevät rikkomaan kantapohjiaan viikoksi lappiin!
Uusi osoite julkistetaan seuraavassa Töhnässä!	Syksyllä ruvetaan taas ahkerasti puurtamaan partion merkeissä pitkän kuuman kesän jälkeen!
	siis... THUNDER
 TAPIOLAN LÄMPÖ OY	

